

BÍBOR KÖR ANYAGOK MESTEREK SOROZAT:

8. SHOUD „Tudathullámok” – Adamus közreműködésével, Geoffrey Hoppe csatornázásában

Elhangzott a Bíbor Körben

2010. április 3-án

www.crimsoncircle.com

Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa. Üdvözöllek benneteket a tudatosságban!

Vegyünk most egy mély lélegzetet, ahogy ülésünk kezdetét veszi. Arra kérem ma Lindát, hogy figyeljen oda az időre. Nem leszek hosszú. (nevetés) Este nyolckor szóljon! (Még több nevetés, mert a helyi idő szerint általában du. 5 óra körül szokott befejeződni a Shoud)

Tehát drága Shaumbra, itt vagyunk egy újabb közös összejövetelen, a tapasztalás egy ismételt csodás hónapjában!

Ahogy ezt már Cauldre és Linda is elmondta korábban, beléptek a tapasztalás időszakába, túlléptek azokon a régi, borzalmas folyamatokon – reményeim szerint – és beléptek a tapasztalásba! És a mai nap egy tapasztalás, egy élmény lesz! Sőt, ezt én magam garantálom nektek – pénz visszafizetési garanciát adok! Abszolút! Amennyiben a mai csodálatos ülésünk végére nem lesztek boldogok az általatok befogadott információ kapcsán, amennyiben nem lesz részetek valami lényegbevágó dologban, ami megváltoztatja az életeteket, ami eget rengető, örömteli, és mindenképpen egészen fantasztikus...

LINDA: Akkor igyekezz jó lenni!

ADAMUS: Akkor kérjétek vissza a pénzeteket Lindától! (nevetés)

LINDA: Igyekezz jó lenni!

ADAMUS: Ettől a Lindától (Linda Hanson – a regisztrációs asztalnál), és nem attól (Linda Benyo). Itt nincs semmi, minden ott van! (nagy nevetés) És igen, tényleg – pénzvisszafizetési garanciát adok. Pete, mennyit is fizettél azért, hogy most itt legyél?

PETE: 25.

ADAMUS: Huszonöt dollárt fizettél, hogy itt lehess egy megvilágosodással, örömmel, nevetéssel és haraggal teli tapasztalásért? Huszonöt dollár! (nevetés) És ezen kívül még mennyit kell fizetni az enivalóért Kerri?

KERRI: Semmit.

ADAMUS: Semmit! 25 dollárért megkaptok engem, az ételt, plusz még egy pénzvisszafizetési garanciát is, amiért ma valami személyeset és átformálót fogtok kapni!

És ez rátok is vonatkozik, akik most online néztek bennünket! Mennyit fizettetek ma azért, hogy

itt legyetek? Semmit? (nevetés, ahogy Adamus egyenesen belenéz a kamerába) Semmit? Csatlakoztok ehhez a fantasztikus Shaumbra csoporthoz – na igen, a saját ennivalótokat kell hoznotok, de... és nem fizetettek érte semmit. Nem adtatok egy áldást sem? Nem küldtetek ennek az elképesztő stábnak még egy kis köszönőlevelet sem? Nem adtatok egy kevés Eurót, Yent, Wont vagy Dollárt sem azért, hogy itt legyetek? Akkor ezen itt és most változtassunk!

Ha itt akartok lenni, akkor valamit adnotok kell! Ahogy erről már hónapokkal ezelőtt beszéltem – legalább egy áldást! Mindössze egy kis áldást! Vagy ami még jobb, küldjétek e-mailt a stábnak. Ne Caudre-nek és Lindának, ők rengeteget kapnak, hanem a Bíbor Kör stábjának, és a Tanítóknak, akik tanítanak, és az összes fantasztikus tolmácsnak és fordítónak, továbbá azoknak, akik a weboldalakat szerkesztik. Küldjétek nekik levelet! Küldjétek nekik e-mailt! Küldjétek a következő ...e-mail címre....

LINDA: crimsoncircle.com

ADAMUS: Ú, szóval küldjétek „valakinek” a crimsoncircle.com-ra. Talán meg akarjátok írni, hogy a Roy-Cam lefotózza. Küldjétek...

LINDA: Michelle, mi a cím?

MICHELLE: info@crimsoncircle.com

ADAMUS: info@crimsoncircle.com Mindenkinek, aki most online néz minket, ez a cserealap, és akkor kaptok pénzvisszafizetési garanciát. Amennyiben nem tetszik a mai mondanivalónk, akkor az e-mailedet visszaküldjük neked! (nagy nevetés) Ez az Új Energia! Garanciát kínálunk a spirituális megvilágosodásodra!

LINDA: Elképesztő vagy!

ADAMUS: Tehát akkor küldjétek...

LINDA: Mondd, Geoff jól érzi magát, miközben ilyeneket mondasz?

ADAMUS: Ó, hát... ő kint van, valahol máshol. Alszik. Ez az időátállás ideje. (nevetés)

Ez most az én időm. (Adamus nevet) Ó, és micsoda dolgokat fogunk ma tenni! Tehát drága Shaumbra – most komolyra fordítva a szót – ezt közösen tesszük. Együtt tesszük. És ez szórakoztató, időnként meredek, kihívásokkal járhat, és tudom, hogy néhányatokat kissé felbosszantalak – ezen vagyok. Azért próbállak felbosszantani benneteket, mert amikor kissé idegesek vagytok rám, az megmozgatja az energiát. De tanúsítatok köszönetet ez iránt a csoport iránt, akik ma itt vannak. Sokan messziről érkeztek ide, hogy hozzáadják ehhez az energiájukat, és tényleg létrehozzák ezt a biztonságos teret annak érdekében, hogy ti (a kamerába nézve) részt vehessetek ebben. És amennyiben ezt most nem élő közvetítésben nézitek, amennyiben egy későbbi időpontban olvassátok vagy nézitek ezt – hozzátok is ugyanúgy szólok most. Küldj köszönetet, küldj egy áldást, mert ezáltal továbbra is fejleszthetjük és kiterjeszthetjük mindazt, amit közösen végzünk. Ez a csoport nem azoknak való, akik le akarnak maradozni, vagy akik csak egy olcsó úthoz ragaszkodnak. Ez a csoport valóban belépőben van az Új Energiába, ahogy ezt a mai nap folyamán ti magatok is meg fogjátok látni és meg fogjátok tapasztalni.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet... (szünet)

... és kezdjük el az utazásunkat – ez az utazás ebben a Most Pillanatában veszi kezdetét, és innen terjed ki. Ez az utazás a tudat és a tudatosság magasabb szintjeire vezet... apropó, itt most egy pillanatra meg kell állnom. Egy páran most teljesen sokkot kaptatok. Nem feltétlenül azok, akik most itt vagytok, hiszen ti ezen már korábban átestetek, (nevetés) legalábbis túlnyomórészt. De egy páran most teljes sokkban vagytok – „Ez egy spirituális összejövétel?!” – Jaj, dehogyis! (Adamus kuncog) Nem az, sajnálom! Menj valamelyik másik weboldalra! Ez egy tudati és tudatossági összejövétel. Néhányan el vagytok képedve, hogy tarthatunk egy ilyen típusú szentséges összejövételt, és közben pedig egy kissé izgágák vagyunk.

Tudjátok milyenek voltak a Misztérium Iskolák több száz évvel ezelőtt? Volt ott harc, hajtépés, kiabálás, és amikor éppen nem ez történt, akkor pedig csodálatosan zenéltünk, és...

LINDA: Valaki már el is ment. Remélem büszke vagy magadra. (nevetés)

ADAMUS: A hajtépések között... zenéltünk. Lélegeztünk, rengeteget lélegeztünk, de nagyon is valódiak voltunk, ahogy ezt mostanra már valószínűleg tudjátok. A spiritualitás vagy a tudatosság valódiság nélkül nagyon hamis – rettenetesen hamis. Tehát itt most valódiak vagyunk – igaz? – mindenféleképpen. Megengedjük a teljes megnyilvánulást, és rá se hederítünk arra, hogy mások mit gondolnak. Igen, igen! Abszolút! (a közönség tapsol) És üdvözöllek, hogy visszajöttél, igen, igen. (nevetés, mert valaki visszajön a terembe)

Melyik hangra hallgatsz?

Tehát ma úgy határoztam, hogy lesznek kérdés-válaszok.

LINDA: Micsoda?!

ADAMUS: Már egy jó ideje nem voltak, szóval... (egy valaki tapsol a közönségből) Te leszel az egyetlen, aki tapsol, mert ma én leszek az, aki felteszem a kérdéseket (nevetés), és ti lesztek azok, akik megkísérelitek a válaszadást, majd ezt követően meg fogom adni az igaz válaszokat.

LINDA: Ó, tudjuk mi azt!

ADAMUS: Ezek Adamus kérdései és válaszai.

Tehát akkor kezdjük is el az első mai kérdéssel! Milyen kint az idő? Hadd kukucskáljak ki! Gyönyörű... csodálatos nap. (nevetés, mert Adamus kisétál az ajtón, és eltűnik a kamera elől)

LINDA: Cipő nélkül. Ez szép.

ADAMUS: Csodálatos nap. Tehát az első kérdés számotokra, amin elmélkedjete el az, hogy kinek a hangjára hallgattok? Kinek a hangjára hallgattok?

SHAUMBRA: A sajátomra.

ADAMUS: A sajátomra. Szépen hangzik. Oké. Tibor, te kinek a hangjára hallgatsz?

TIBOR: A tiédre.

ADAMUS: Á! Díjat neki... Adamus Díjat! Most már van hivatalos Adamus díj. Nincs rossz válasz, de mégis, csak nagyon kevesen érdemlik meg az Adamus Díjat. (Linda átad Tibornak egy Adamus díjat) Tessék. És megtennéd, hogy kicsomagolod, hogy mindenki láthassa?

LINDA: Meg akard áldani, vagy ilyesmi? Netán meg akard csókolni őt?

LINDA: Á... - hatásszünet. És tessék – az Adamus díj.

LINDA: Az ász.

ADAMUS: Az ász. Linda egyet megmutat a Roy-Cam számára. (Linda feltart egy ász kitűzőt)

ADAMUS: Joyce, kinek a hangjára hallgatsz?

JOYCE: A tiédre.

ADAMUS: Az enyémre? Ez a válasz már volt, és ez egy jó válasz. Igen. Kerry, hétköznapi szinten, Kerry a mindennapok során kinek a hangjára hallgatsz?

KERRI: Sajnálatos módon túl sok mindenkiére.

ADAMUS: Túl sok! Jöhet egy újabb Adamus Díj.

LINDA: De csak... emlékezz, a szolgáltatás korlátozott.

ADAMUS: Á, rengeteg étel is van itt, amit később kioszthatunk, ha szükség lesz rá. Köszönöm. Á, igen. Ki is a következő? Siglinde, te kinek a hangjára hallgatsz?

SIGLINDE: A Szellemre.

ADAMUS: A Szellemre. És ki a Szellem, Siglinde? Hadd szaladjak át ide, és megkaphatnánk a mikrofont is? Oké Siglinde. Siglinde azt mondja, hogy a Szellem hangjára hallgat. Rendben – de mi a Szellem?

SIGLINDE: Mi mindannyian.

ADAMUS: Mi mindannyian. Tehát te mindannyiunkra hallgatsz.

SIGLINDE: Többé-kevésbé.

ADAMUS: Többé-kevésbé. Ez lényegében egy egészen jó válasz. Mivel Linda fukarkodik ma az Adamus díjakkal, ezért most benyúlunk Cauldre zsebébe, és... (nagy nevetés, ahogy Adamus benyúl Cauldre zsebébe, és kivesz onnan egy köteg pénzt)... ez most egy ötdolláros válasz volt. (nagy nevetés és taps, ahogy átadja az ötdolláros bankjegyet Siglindenek) Ugyan Cauldre, majd később leírod költségként, csak arra vigyázz, hogy a könyvvizsgálók meg ne lássák!

Tehát, kinek a hangjára hallgatsz? A mikrofonba beszélj, kérlek!

LINDA: Mindent rögzít a kamera. Nem kell aggódnod a könyvvizsgálók miatt...

ADAMUS: Kinek a hangjára... (Adamus megköszörüli a torkát) hol a mikrofon?

LINDA: Jaj, annyira el vagyok veszve.

ADAMUS: Kinek a hangjára hallgatsz?

MARY SUE: A sajátomra, és most le fogod rombolni az illúziómat, ugye?

ADAMUS: Nem, nem, nem, nem, nem és nem.

MARY SUE: Oké.

ADAMUS: Nem rombolok le semmilyen illúziót. Csak jó sok kételyt hintek rájuk. (nevetés)
Edith... Edith, te kinek a hangjára hallgatsz?

EDITH: A saját isteniségem hangjára.

ADAMUS: És mondd, hol találod meg azt az isteni hangot?

EDITH: A bensőmben.

ADAMUS: A bensődben. Vagyis, ha sebész lennék, és felválnálak, akkor megtalálnám...

EDITH: Nem...

ADAMUS: Ó!

EDITH: ...nem, nem, te beképzelt alak! (nevetés)

ADAMUS: A saját isteniséged hangját hallod belülről. És hogyan hangolódsz rá?

EDITH: El kell csendesednem.

ADAMUS: El kell csendesedned. És olyankor hallod az isteniséged hangját?

EDITH: Ha szerencsés vagyok.

ADAMUS: És milyen gyakran jársz szerencsével – a hangok meghallásában? (nevetés)

EDITH: Hát...

ADAMUS: Majd én megválaszolom helyetted – szinte soha. Olyan ritkán, mint ahányszor kétszer van telihold egy hónapban, és talán még ez is túlzás. Remélem nem bánod, hogy megválaszoltam ezt. Igazad volt, de nekem még inkább igazam van – nagyon, de nagyon ritkán.

Sue, te kinek a hangjára hallgatsz?

SUE: Nos, most az aspektusok kiabálnak a lehangosabban. (nevetés)

ADAMUS: Az aspektusok kiabálnak a lehangosabban! Nos, ez elég betegesen hangzik, de

adjunk neki Díjat (nevetés), mert ez így igaz. Ez teljes mértékben igaz. Oké, és ön uram kinek a hangjára hallgat?

SHAUMBRA: Túl sokra.

ADAMUS: Túl sokra! Helyes. Ezek aspektusok.

SHAUMBRA: És lényegében a szív terére. És bármi is rezonál a pillanatban, mindig arra.

ADAMUS: Meghallgathatnám a szív teredet? (Nevetés, mert Adamus odahajol a fülével a férfi mellkasára egy pillanatra) A szívveréseden kívül nem hallok mást. De ezt a hangot jó hallgatni. (Lindának) A terem másik oldalára.

LINDA: Ó, hadd szaladjak!

ADAMUS: Igen.

LINDA: Ó, kérlek hadd szaladjak a kedvedre!

ADAMUS: Utána pedig arra foglak kérni, hogy írd majd a táblára.

LINDA: Ó, jó!

ADAMUS: De nincs ám túl sok időnk, úgyhogy sietned kell, amikor sétálsz.

LINDA: Hadd legyek a rabszolgád!

ADAMUS: Tehát Joep! Joep, te kinek a hangjára hallgatsz?

JOEP: Sokra.

ADAMUS: Sok hangra. Igen. Igen.

JOEP: Igen.

ADAMUS: Jó válasz. Szerintem ez kiérdemel egy Adamus díjat. Igen, köszönöm. Rendben. És még egy utolsó... Vince, te kinek a hangjára hallgatsz?

VINCE: Apró elmém karattyolására.

ADAMUS: Pontosan. Rendben, de ez már volt, szóval nem kapsz díjat. Ez szinte felesleges volt, de teljesen helyesen volt felesleges.

Tehát drága Shaumbra, ez egy lényeges pont a tovább lépésünk kapcsán: Melyik hangra hallgatsz? És általában az szokott történni ...kérlek, készülj a táblánál!

LINDA: Ó, kérlek, hadd siessek!

ADAMUS: Feliratozás – ó, új, friss papír.

LINDA: Ez csak természetes!

ADAMUS: Hangok.

LINDA: Milyen színnel írjam, melyiket szeretnéd?

ADAMUS: Te választasz. Egy embert rávenni arra, hogy hozzon egy választást... (nevetés)

LINDA: Én nagyon egyértelmű és tiszta vagyok, és tudok választást hozni.

ADAMUS: Tehát, hangok. Ezek általában az aspektusok. Az aspektusok pedig – ahogy ezt ti is tudjátok – aspektusok.

LINDA: Egyes számban vagy többes számban írjam?

ADAMUS: A-s-p-e-k-t-u-s...a-s-p-e...igen. Tehát általában az aspektusok hangjára hallgattok. Ők a pszichéd, azaz az éned részei. Származhatnak elmúlt életekből, lehetnek ebből az életből, és lehetnek ezek olyan részeid, akiknek tudatosan a létezésüknek sem vagy tudatában – de ettől még a te részeid. És mindegyikőjüknek meg vannak a maguk tervei, elvárásai.

Végső soron a tervük az, hogy hazatérjenek hozzád, de bizony sok feltételnek kell teljesülnie ahhoz, hogy ez bekövetkezhesen, ezért aztán kijátsszák a maguk korlátolt elvárásait és szünet nélkül beszélnek.

De bizonyos értelemben nem feltétlenül a hangjuk tónusán keresztül különbözteted meg őket, mivel mindegyik az elméden jön keresztül, és ezért aztán az összes egyformának hangzik. De egy bizonyos ponton simán előfordulhat, hogy egyszerre több száz aspektus beszél. És pontosan ezt teszik. Szünet nélkül szövegelnek, be nem áll a szájuk. Semmi más dolguk sincs. Nincs munkájuk. Nem alszanak. Nincsenek gyermekeik rajtad kívül. Ezt viccnek szántam. Napi huszonnégy órán át dolgoznak rajtad és manipulálnak téged. Végül haza fognak térni, de jelenleg leköti őket ez a játszma. Szóval ezek a hangok megállás nélkül csak beszélnek és beszélnek.

Sokszor tolakodnak és lökdösődnek, egymást is kilökve az útból, és mindent elkövetnek, hogy meghalld őket pszichéd hatalmas zaján keresztül. Ezért aztán ezek a hangok egyre hangosabbak és hangosabbak. És mit teszel? Ez nem egy trükkös kérdés, de tényleg mit teszel Larry?

LARRY: Megőrülök.

ADAMUS: Larry megőrül. Igen. Szóval mit teszel? Itt van ez a sok hang a fejedben, megőrülsz, és amikor megőrülsz, olyankor mi történik?

LARRY: Olyankor elcsendesednek.

ADAMUS: Nem, nem – egyáltalán nem! Ezért nem kapsz Adamus Díjat.

LARRY: Ó, a francba!

ADAMUS: Pedig majdnem adtam neked – jó úton jársz a díj felé. De tényleg, akkor, amikor elkezdesz megőrülni – olyankor azt teszed – és most nem mindenki másról beszélek, hanem rólad – mert te olyankor eltereled magad. Sok-sok mindennel eltudod terelni magad, rengeteg ürügyet

és kifogást gyártva magadnak – most nem szúrta ki magamnak, de igen, mégis – szóval, nagy elterelésekbe kezdesz, csak hogy elcsendesítsd ezeket a hangokat.

Néhányan talán isztok. Egy páran igen drámai módon kijátsszátok ezeket, hiszen amikor kijátsszátok ezeket a drámával, olyankor a te hangod sokkal hangosabbá válik, mint az aspektusaidé. De egy folyamatos diliház működik, egy diliház. És tele van hangokkal mindenfelől. És ilyenkor igazából azt próbálsz elérni, hogy megpróbálsz kiblokkolni ezeket a hangokat. De ez nem működik, igaz?

Ó, drága Shaumbra, nagyon, de nagyon kevesen érték el valaha is azt a pontot meditációtok során, amikor is tényleg elcsendesedtetek. Nem akarok támadni benneteket, de nem vagytok valami jó meditálók. De hát Shaumbrák vagytok, szóval... attól még sokan megpróbáltátok, és a kiblokkolást erőltették. És lényegében egészen jók lettetek abban, hogy tényleg kiblokkoljátok, száműztétek a dolgokat, mert ezzel elszigeteled magad. Attól a zaj persze még mindig ott van, csak te úgy teszel, mintha már nem lenne ott. Szóval, mindenhol zaj vesz körül titeket.

Az aspektusaitokon túlmenően vannak még más zajok is. Ezek honnan származnak?

SHAUMBRA: A szülői magnószalagok.

ADAMUS: Szülői magnószalagok. Kitűnő! Ez egy Díjat, plusz egy dollárt érdemel. (nevetés) Meg fogom kérni Caudre-t, hogy legközelebb sokkal több pénzt hozzon magával! (még több nevetés)

LINDA: Ki volt az?

ADAMUS: Minden hónapban tömve lesz ez a terem!

LINDA: És akkor most pontosan mi is a válasz?

ADAMUS: Szülői magnószalagok. Szülői magnószalagok.

LINDA: Ó, szülői magnószalagok.

ADAMUS: Amiket a szüleid mondtak neked.

LINDA: Ó!

ADAMUS: Azok folyamatosan lejátszásra kerülnek újra meg újra. Ott vannak a belső merev lemezeden, amit elmének, agynak hívnak. Az agy – ahogy erre ti is emlékeztek – egy memória eszköz. Emlékeket tárol, majd előhívja őket. Vagyis gondolkozol valaminek a megtételén, és a szülői magnószalagok már elő is kerülnek. Amikor a gyerekedet neveled – vagy a gyermekeidet – olyankor ezek a szülői magnószalagok lejátszásra kerülnek. Tehát szünet nélkül lejátszás alatt vannak.

És ezen kívül még milyen egyéb zajok vannak?

SHAUMBRA: Az egyházak. A tanítók.

ADAMUS: Az egyházi, vallásos és tanítói szalagok. A vallás és a tanítók.

LINDA: Az egyház és a tanító (közben írja a táblára)

ADAMUS: Nevezzük ezeket Prédikátor/Tanító szalagoknak. Prédikátor/Tanító szalagok. Ezek is állandóan lejátszás alatt vannak. – „A Pokol tüzére vagy kárhozható az idők végezetéig!” – Ez azért elég hosszú idő bárminek is a megtételére, nem? Vagy amikor a Tanítód beszél benned megállás nélkül, és azt hangoztatja, hogy keményebben kell dolgoznod, vagy, hogy többet kell tanulnod. A tanulás nem visz sehová... tudjátok mi a tanulás legjobb módja? Tedd le a könyvet a padlóra, majd ülj rá! Lélegezz! Lélegezz, és ezáltal magadba szívod az információt! (nevetés) És nem az agyaddal, hanem az energetikai lényeden keresztül. Magadba fogod szívni, és megérted a lényegét. Amennyiben egy óra múlva dolgozatot íratnak veled ebből, akkor képes leszel megadni az intellektuális válaszokat? Nem, de meg lesz az essenciája.

Szóval milyen más szalagok léteznek még ezen kívül?

KATHLEEN: Hitrendszer.

ADAMUS: De kinek a hitrendszerei?

SHAUMBRA: A sajátjaink? Az aspektusainké?

ADAMUS: Nos, ez visszanyúlik az aspektusokhoz. Igen.

SHAUMBRA: Tömegettudat.

ADAMUS: Ez az, a tömegettudatot kerestem. Mennyit akarsz?

SHAUMBRA (nő): Bármennyit.

ADAMUS: Kitűzött, dollárt vagy egy csókot kérsz? (nagy nevetés)

SHAUMBRA: (nő) A csók jó lesz. (nagy nevetés, ahogy Adamus megcsókolja a hölgyet)

ADAMUS: Imádom ezt a munkát! (még nagyobb nevetés) Tehát... térjünk vissza hozzád

Kathleen. Mit is mondtál?

KATHLEEN: Hitrendszer.

ADAMUS: Hitrendszer. De ez egy igencsak zűrzavaros, összegubancolt, csomókkal teli háló - a hitrendszerek – mivel honnan is származnak?

KATHLEEN: Mindenfelől.

ADAMUS: Mindenfelől. Mindenhonnan – az aspektusaitoktól, a tömegettudatból, a prédikátoraitoktól, a tanítóitoktól, és a más birodalmakból is. A más birodalmak magyarázattal szolgálnak sok-sok hitrendszerre és azok kijátszására. Entitások, akik ott kószálnak körülöttek – nem ti körülöttek, de értitek, hogy miről beszélek – azok körül az emberek körül, akikkel együtt dolgoztok, és azok körül, akikről majd egy külön tanfolyamon fogok beszélni.

Ó, Cauldre most azt mondja nekem, hogy túl gyorsan beszélek, pedig tudjátok, ez egy megkönnyebbülés számomra, mert a mostani Ázsiai körutunkon olyan lassan kellett beszélnem, hogy székrekedésem lett. (Nevetés) Na, nem nekem, hanem Cauldre-nek. De ő...

LINDA: És ez mennyiben segítette a könyved olvasását?

ADAMUS: TSI. (nevetés) (TSI - Túl Sok Információ)

LINDA: És ez mennyiben segítette a könyved olvasását?

ADAMUS: Szóval ott vannak ezek az entitások, akik ott lófrálnak az emberek körül, és befolyásolják azokat az embereket, akik kifejezetten nincsenek egyensúlyban.

Most kérlek, ne rohanjatok haza, és ne vessétek be magatokat azonnal az ágyba, és ne húzzátok a fejetekre a takarót, attól féltve, hogy miféle entitások próbálnak meg rád szállni ezen a ponton, mert ha mégis köréd gyülnének, tudod, mit kell tenned, ami rémesen egyszerű?

SHAUMBRA: Megverni őket.

SHAUMBRA: Elmenni arról a helyről.

ADAMUS: Megverni őket, elfutni a másik irányba? Nem, nem, nem. Hanem hozol egy tudatos választást, és azt mondd: - „Tűnj a pokolba az életemből!” Legyél egyértelmű! Ne legyél puhány! Meg ne próbálj folyamatokat végezni rajtuk! Legyél egyértelmű, világos, érthető! – „Tűnj el az életemből most azonnal!” – Nincs rájuk szükséged, és ha mégis, ha van valami, amire szükséged van, akkor az a terápia – erről majd júniusban fogunk többet beszélni.

Tehát itt van ez a rengeteg hang, amik megállás nélkül beszélnek, és amikor egy pillanatra megállsz, mert az élet teljesen megőrült, és maga alá temetett, akkor összeomlasz, és azt mondd: -„Kérem, segítségre van szükségem valahonnan, valakitől!” És ettől még ugyanúgy hallod azt a temérdek sok hangot és azt az óriási zűrzavart. Tehát ilyenkor mit teszel?

SHAUMBRA: Légzés.

LINDA: Elmész vásárolni.

ADAMUS: Lélegezned kellene, de te... elmész vásárolni, vagy magadba fordulsz. Magadba húzódsz, és lekorlátozod saját magad, mert többé már fogalmad sincs, hogy melyik hangra is hallgass. Jut eszembe – itt most nem szúrok ki senkit sem – csak megpróbálom megértetni veletek ezt az egészet, mert ti is sok mindenkinek fogtok majd segíteni ennek megértésében – abban, hogy melyik hangra hallgattok.

Az Igaz Hang

Az igaz hang a Tudat Test. Ez egy mindent átfogó hang, és ez nem csak az isteniség hangja. Ahogy erről elmúlt összejöveteleinkkor beszéltünk, ti lényegében elkülönítettétek az isteniséget, elzártátok őt egy spirituális szekrénybe valahova, rázártátok az ajtót, majd elfelejtettétek, hogy hol is van az a szekrény. Tehát nem akarom azt mondani, hogy a Tudat Test csak az Isteniséget foglalja magába. Ez egyben emberi is. Egyúttal mentális is. Egyben a jövőbeli potenciáljaid is,

és azok a múltbéli vagy tegnapi potenciálok is, amik soha nem kerültek aktualizálásra vagy realizálásra.

Ahogy erről már korábban is beszéltünk, történtek veled bizonyos dolgok a múltban, de ez szerfelett hamis, mivel miközben volt egy létezési tapasztalásod, tegyük fel például, hogy volt egy... azt akartam mondani, hogy egy autóbaleseted, de ez még a végén valamit beültetne az elmédbe, és ma éjjel meg is tapasztalnád azt. Szóval inkább ne ezt a példát használjuk. Hanem mondjuk azt inkább, hogy a múltban volt egy olyan incidens, amikor nagyon megbetegedtél. Ó, most meg azt hiszitek, hogy ma éjjel meg fogtok betegedni! (nevetés)

Nos, tegyük fel, hogy nagyon beteg lettél, és most azt hiszed, hogy életednek volt egy olyan szakasza, amikor is annyira megbetegedtél, hogy majdnem bele is haltál. És akkor most van erről az esetről egy feljegyzésed, emléked, amit számontartasz. Ahhoz hasonlatos ez, mintha bekerült volna az újságba, és akkor az úgy is volt. Ez a hírek. Ez a történelem, a múlt – pedig valójában ez egyáltalán nem így van. Ez a sok-sok nagyon is életteli és valódi potenciál egyike volt. Ez volt az, amelyiket manifestáltad ebben a valóságban, ugyanakkor pedig volt sok más potenciálod is a más valóságokban, amelyek pedig nem fizikai formában kerültek manifestálásra. Temérdek sok más potenciálod is volt, amelyeken elmélkedtél – gondolkoztál róluk egy bizonyos szinten – de végül soha nem lettek aktualizálva. Ez a te valódi történelmed vagy múltad - a potenciáljaid – és nem az, ami szerinted történt.

Ugyanakkor én... látjátok, ez máris megérte a pénzeteket! Máris. Máris. Tehát ne félj (mondja Lindának) – nem hinném, hogy bárki is visszakérné a pénzét. És ti, akik online vagytok (a kamerához intézve szavait) kezdjétek csak el megírni azokat a köszönő leveleket a stábnak!

Tehát az igaz hang és az a hang, amelyik most emelkedik elő bennetek, az, amelyiket valóban érzitek, és ez a Tudat Test. A tudat tudatosságot, éberséget jelent. A múlt hónapban beszéltünk a Tudat Testetekről – a Jelen Pillanat Én Vagyok-járól. A tegnap mit sem számít. Az elmúlt élet jelentéktelen.

A jövő potenciáljain lényegében csak ebben a Pillanatban lehet elmélkedni, eltűnődni. Nem mész bele a jövőbeli potenciáljaidba, hogy ott elmélkedj rajtuk. Sok dolog vagy potenciál fog megtörténni veled az előtted álló hónapokban Elizabeth – amik egyébként csodálatos dolgok. De nem mész be ahhoz a jövőbe, hogy elmélkedj rajtuk. Hanem itt és most elmélkedsz rajtuk. De ehhez képesnek kell lenned megbízni ebben a hangban – A hangban - és annak az oka, hogy a legtöbbször a múltatokba mentek vissza, vagy pedig a jövőbe vetítitek ki magatokat az, hogy nem bíztok meg ebben a hangban a Most Pillanatában. Ez bámulatos. Elképesztő.

Tehát ma azt fogjuk tenni, hogy elkezdjük annak folyamatát, hogy megbízzunk ebben a hangban. De ehhez meg kell értenetek, hogy az összes többi hang honnan is származik – a tömegetudatból, a földönkívüliektől, más nem fizikai entitásoktól.

LINDA: A földönkívüliektől?

ADAMUS: Hát persze, a földönkívüliektől – mindenkinek szükséges van egy kis földönkívüli időnként – és a szellemekre, kísértetekre. Kísértetek – kedvelem ezt a szót. Kísértetek. Mindenhol ott vannak. És a vicces az, hogy ebben a teremben is jelen lehetnek ezek a kísértetek. Ma nincsenek. Ma nincsenek. De ezek nem kísértetek, hanem szellemek, halottak, akik itt vándorolnak és bolyonganak a Földön, mert nem kerültek elengedésre.

LINDA: És te melyik kategóriába illesz bele?

ADAMUS: Hú... A Nagy – Felemelkedett – Mesterbe.

LINDA. Ó! Mi üthetett belém! Ó! Egy új kategória! Ó!

ADAMUS: Igen, és ha már a hangoknál tartunk, kérlek, írd oda Adamust is!

LINDA: Ó, a Nagy Felemelkedett Mesterek.

SHAUMBRA: Vagyok, Aki Vagyok.

ADAMUS: Igen, Az Vagy.

SHAUMBRA: Köszönöm.

ADAMUS: Akkor most azt fogjuk tenni, hogy belelépünk a Tudat Tested, azaz a tudatosságod hangjába! Ez nem emberi nyelven beszél. Ezt mindannyian tudjuk. Beszéltünk már a meghatározás nélküliségről, a szavak nélküliségről. A hang lényegében egy helytelen megnevezés, de mégis ez áll ehhez a legközelebb. De ez a pillanatban előbukkanó érzést, tudást jelenti. Ez a hang.

Nem fogsz hangokat és szavakat hallani a fejedben.

Talán érezni fogsz valamit a szívedben, a zsigereidben... de érezni fogsz egy... Cauldre meghatározását fogom erre használni, amit ő érez olyankor, amikor felveszi a kapcsolatot – gyűlölöm a „csatornázás” szót – szóval, amikor belép a kapcsolati módozatba. Olyankor egy aranyló, mézízű, meleg, édes energia áramlik rajta keresztül, és létrehozza azt a borzongást, amit a fejed tetejétől kezdve egészen a lábad ujjáig érzel. Na, ez a hang! Ez annak a tudása, hogy ott vagy, és ez az, amit érzel, vagy aminek a tudatára ébredsz, vagy amire hallgatsz – jobb szavak hiányában.

Emberséged jellemzőivel talán rendelkezik, talán nem. Ez a hang részben emberi, ezért talán ezt is hallhatod, de ez az Összesség. Ehhez fenntartás nélküli bizalom – önmagadba vetett bizalom – szükségeltetik, mert abban a szent pillanatban, ahogy elkezdesz a Tudat Tested hangjára hallgatni, azaz az Én Vagyok-ra, akkor ezzel együtt minden egyes másik hang is elkezd előjönni. Hogy miért? Azért, mert ilyenkor apuci meg anyuci csendben van. Ilyenkor csendben vagy, és ezt az alkalmat ők megragadják, hogy elkezdjék rád nyomni a saját elvárásaikat és terveiket, elkezdenek küzdeni a pozíciójukért, és elkezdenek téged rávenni arra, hogy játszd ki az ő egyensúlytalanságukat!

Tehát hirtelenjében csak hangok egész áradata borít el téged, és ezen a ponton emlékeztess magad, az Én Vagyok-ra, arra, aki Te Vagy. Egyetlen egy... káromkodhatok?

LINDA: Csak egész nyugodtan.

ADAMUS: Oké. Nem, ó van egy...

LINDA: Csak azt a „B” betűs szót ne mondd ki! Azt ki ne mondd!

ADAMUS: Ó, azt soha, soha, de soha!

LINDA: Az túl sok embert sértene.

ADAMUS: Nem... ó, akkor szépen fogom mondani. Az Én Vagyok kapcsán nem létezik hamisság.

LINDA: Ó, ugyan már, nyugodtan kimondhatod azt a szót!

ADAMUS: Melyiket?

SHAUMBRA: Szar.

ADAMUS: Nem, mert az két szótagból áll.

LINDA: A szar szó két szótagból áll?

ADAMUS: Na, igen, amennyiben elé teszel egy lovat is.

LINDA: Á!!! Lószar!

ADAMUS: Igen, igen, igen! Látjátok, ő mondta ki, nem pedig én! (nevetés) Soha nem használnék trágár szavakat egy csoport előtt beszélve.

LINDA: Én szolgálatban vagyok. (nevetés)

ADAMUS: De tudjátok, néha, amikor azt mondjátok, hogy „Vagyok, Aki Vagyok” – mert megtettük ezt már csoportosan a Shaumbrákkal az egész világon – rávettük őket arra, hogy mondják ki ...de tegyük akkor ezt meg most is! Oké. Akkor most arra kérnélek titeket, hogy mondjátok ki hangosan, hogy „Vagyok, Aki Vagyok”

Mire hármat számolok – egy, kettő, három:

KÖZÖNSÉG: Vagyok, Aki Vagyok.

SHAUMBRA: Halleluja!

ADAMUS: (kuncogva) Ez itt most nem egy újra születési csoport! Vagy talán mégis. Talán mégis!

Nem, de lényegében ez jobb volt, mint amit vártam! Próbáljuk meg még egyszer, de most legyünk még valószínűbbek, még igazabbak benne, még határozottabbak, és legyél benne te magad is jobban! Mire hármat számolok, és tegyük ezt a nem fizető webközvetítést néző közönségünk számára! Háromra – egy, kettő, három:

ADAMUS ÉS A KÖZÖNSÉG: - Vagyok, Aki Vagyok.

ADAMUS: Egész jó! Egész jó! Még mindig tűnődtek, hogy vajon elhíhetitek-e, de lényegében lassan már kezditek elhinni! Kitűnő!

Tehát az igaz hang hallgatásának folyamata alatt emlékeztess magad a „Vagyok, Aki Vagyok”-

ra. Vagyok, Aki Vagyok. És akkor ez a sok másik hang majd elkezdi elcsendesedni. Ez nem jelenti azt, hogy el is távoznak. Ezzel nem blokkolod ki őket, de ők egyszeriben csak elkezdenek figyelni. Figyelnek, és azt kérdezik, hogy „Ez meg mi volt? Mit mondott Marc?” Tényleg azt hallottam, hogy Marc azt mondta, hogy „Vagyok, Aki Vagyok?”

Nos, ezt azért egyelőre nem feltétlenül fogják rögtön elhinni, de egy részük, a bennük élő fény el akarja ezt hinni. Ezért egy pillanatra megállnak, és megint odafigyelnek, miközben azt mondod... (Adamus Marcra mutat)

KÖZÖNSÉG: Vagyok, Aki Vagyok.

ADAMUS: Azt akartam, hogy Marc mondja, de jó volt! (nevetés) És így...

MARC: Sok hangom van. (Adamus és a közönség nagyon nevet)

ADAMUS: Szükségünk van egy díjra Marc számára okosságból és szellemességből.

LINDA: Te akarod átadni neki?

ADAMUS: Nem, nem. Te. Te vagy a hivatalos átadó.

LINDA: Boldog vagyok.

ADAMUS: A szellemességedért.

LINDA: Szolgálatban vagyok.

ADAMUS: Tehát az összes hang elhallgat egy pillanatra, és ismételten azt mondod Marc, hogy...

MARC: Vagyok, Aki Vagyok.

ADAMUS: Igen. És akkor egy pillanatra elhallgatnak. Persze ettől még bármelyik pillanatban készen állnak ismételten lecsapni rád, de ilyenkor egy pillanatra elhallgatnak. Ebben a biztonságos térben vagy képes tényleg elkezdni meghallani az igaz hangodat, a Tudat Tested hangját, a tudatos hangodat.

Akkor ezt most próbáljuk is ki! Ez egy biztonságos tér – remélem! Tíz éve itt vagyunk, minden nagyobb baleset nélkül. Tehát ez egy biztonságos tér. Tisztában vagytok vele, hogy mindezek a hangok időnként üldözőbe vesznek benneteket, de most már tényleg kezditek felfogni az Én Vagyok-ot. És nem engeditek, hogy ez a többi hang irányítsa többé már a show-t, mert visszaveszitek a vezetői pozíciókat. Visszaveszitek önmagatokat. Visszaveszitek, a Vagyok, Aki Vagyok-ot.

Tehát akkor most itt egy kis háttérzenét fogunk játszani, csak hogy az elmétek azt higgye, tesz is valamit, és arra kérlek benneteket, hogy legyetek nagyon bátrak és nyíljatok meg a tudatosságotokra. Ne a fületekkel halljátok, hanem a Tudat Testetekkel, az egész lényetekkel! Figyelj oda magadra, érezd magad, és ismerd meg magad!

Most barátunkat, John-t arra kérnénk, hogy tegyen be egy lenyűgözően csodálatos zenét –ami multi-dimenzionálisan rétegezett, és egy igencsak elősegítő zene. Akkor most vegyünk egy mély

lélegzetet...

(Anders Holte: Lemuriai Hazatérés c. dala szólal meg – és kb. 5 percig szól) (A zene végeztével Adamus csendben áll még további egy percen keresztül)

ADAMUS: Vegyél egy mély lélegzetet... és lazíts! Lazulj el!

Hű! Nagy benyomást tett rám ez az egész csoport! A zenei kompozíció, illetve az intonáció Anders Holte munkája Németországból. Sokan ismeritek a munkáit. És igazából nem az ő hangja volt az a hang, amire figyeltetek. Az sokkal inkább egy elterelés volt.

LINDA: Ne használd a mellékhelységet! (nevetés, ahogy Adamus kisétál a férfi WC- be)

ADAMUS: Valójában az történt, hogy az elméd Anders hangjára fókuszált, és ennek következtében te elkezdhetél ellazulni...

LINDA: Ne tedd ezt!

ADAMUS... ezért aztán bemehettetek abba a csendes állapotba. (a WC öblítése hallatszik) És... á... (nagy nevetés)

LINDA: Szégyelld magad!

ADAMUS: Szóval, miközben hallottátok az éneklést, képesek voltatok egy kis elengedésre, egy kis ellazulásra, és amikor a zene véget ért...

LINDA: A cipzáradat felhúztad?

ADAMUS: Amikor mindezek a hangok elcsendesedtek, amikor minden elcsendesedett, amikor a zene véget ért, és csend volt, akkor volt egy perc, amikor tényleg, igazán csend lett. És ahogy észre vehettétek, nem igazán hallottatok egy nagy hangot. Mindössze csak egy igazán jó érzés kerített a hatalmába. És ez a nagy hang. Ez a Tudat Test. Semmi nyugtalanság, semmi tűnődés azon, hogy vajon akkor most jól csinálod-e.

Látjátok, azt hittétek, hogy már végeztetek, és lényegében ellazultatok, mert többé már nem a házi feladatot végeztétek, mindössze csak arra vártatok, hogy kezdjek el újra beszélni. Na az a pillanat, az a rövid kis pillanat volt az, amikor az igaz hang belülről előjött.

És nem mondja meg neked, hogy mit tegyél. Kérlek, szépen kérlek benneteket, ne várjátok azt, hogy megmondja nektek, hogy milyen autót vegyetek, hogy hova menjetek nyaralni, vagy bármi ilyesmit is. Azok nagyon régi utak, amikor még szükség volt valakire vagy valamire, hogy az megmondja neked, hogy mit tegyél. Erre semmi szükség, és nem is akarja neked megmondani. Mindössze veled akar lenni. Ez a létező legnagyobb hang – amikor te magaddal akarsz lenni. Amikor is olyannyira biztonságban érzed magad itt, ebben a meglehetősen kemény valóságban – hogy egyszerűen csak veled lehet. Ez az egyetlen hang, amire szükséged van. Nincs szükséged üzenetekre. Nincs szükséged meghatározott válaszokra. Erre figyelsz oda, erre hallgatsz!

És Andersnek ez a multidimenzionális hang kompozíciója csodálatosan képes téged ide eljuttatni. Azt hiszem ez megtalálható a weboldalakon is. [Lemurian Homecoming – megvásárolható a Shaumbra Shoppe-ban] De akár ezt választod, akár valami mást, ez egy nagyszerű módja annak,

hogy bekerülj ide, aztán meg csak engedd meg azt a csendes, biztonságos teret. És akkor majd elkezdted hallani, érezni az igaz hangot.

Tudatosság és Új Potenciálok

Akkor most lépünk tovább a mai következő kérdésemre. És most csak azoknak szólok, akik most azon tűnődnek, hogy meg fogom-e válaszolni azt a kérdést, hogy „Jézus meghalt-e a kereszten?” Húsvét van Aandrah. Szerinte a világban több száz Shaumbra tudni szeretné ezt. Hát talán megválaszolom, amennyiben marad rá időnk. Talán. Ez egy káprázatos válasz.

Tehát nekem van egy... lényegében mindannyiunknak van egy találkozónk. Elfelejtettem megemlíteni nektek. És az ok, amiért el kell mennem, mondjuk 5 óraker, vagy inkább 6-kor az az, hogy jelenleg dolgozunk valamin. Ti ezt valószínűleg nem tudtátok. Te tudad (mondja Lindának), mert szörnyen érezted magad, csak azt hitted, hogy ez rólad szólt, pedig nem. Nem. Ó, énekelek! (nevetés) (Adamus énekelni kezd) Hmmm, ez nem rólad szólt! (még nagyobb nevetés)

Szóval dolgozunk most valamin, mivel ezt szoktuk tenni. Ti szoktátok ezt tenni. Vegyetek egy mély lélegzetet, és máris elmagyarázom. Lényegében egy terrortámadást terveznek holnapra. Húsvétkor - igen - van jelentősége. Titkos vallási szolgáltatások apró kis megbomlása - ez egy figyelemfelkeltés. Mert bekerül a hírekbe. Nagy hír lesz belőle. És szégyelljék magukat mindazok, akik egy megszentelt ünnepen hajtanak végre terrortámadásokat, teljesen mindegy, hogy melyik vallásról van szó, de ez egy megszentelt ünnep. Van egy tervük, és ezért is kell innen előbb vagy utóbb távoznom, hogy később dolgozhassak a terroristákkal - természetesen nem azért, hogy bátorítsam őket - és ti is dolgoztok velük.

Hogy mit teszünk olyankor, amikor egy csoport terroristával van dolgunk, akik értékes emberi életek elpusztítását tervezik nagy számban? Bemegyünk, és kiabálni kezdünk velük? Steve?

STEVE: Nem.

ADAMUS: Vagy imádkozunk értük, Marilyn?

MARILYN: Ha akarsz.

ADAMUS: Ha... nem. Most te adsz nekem egy dollárt. (nagy nevetés) Adj nekem egy dollárt! Adj egy dollárt helyette! (a hölgy testvééréhez szól - ami még több nevetést okoz) Így vagy úgy, de egy profitáló céget fogok ebből csinálni! (nevetés) Nem, nem imádkozunk értük, mert ez a te elvárásod. Ez a te együttérzés hiányod. Sajnálom, de így legalább szert tettem ebből egy dollárra.

Szóval ilyenkor bemegyünk, és pszichés energiát vetünk be rajtuk?

SHAUMBRA: Nem.

ADAMUS: Nem. Nem, nem, nem és nem. Akkor mit teszünk?

SHAUMBRA: (hátról kiabál be) Megbecsüljük.

ADAMUS: Oké, tehát...

SHAUMBRA: Együttérzést tanúsítunk.

ADAMUS: Együttérzést.

LINDA: Listát szeretnél?

ADAMUS: Mindenképpen.

EDITH: Jobb érzéssel töltene el, ha felbérelnénk egy verőembert! (nagy nevetés)

ADAMUS: Na, add nekem ide... a pénztárcádat akarom! Az egészet – ide vele! Mindet akarom! (nagy nevetés) Aandrah, ráérsz holnap?

AANDRAH: Igen.

ADAMUS: Egy ülésre lenne szükségem.

Tehát, együttérzés. Abszolút. Bemész – azaz bemegyünk – együttérzéssel. És most pontosan ott vagyunk. Egy részetek most jelen van ezen a tervezésen, ezen a terroristák által tartott összejövetelen. Egy kiterjedt tudati észleléssel megyünk el oda. Más szóval, ezeknek a dolgoknak nem kell megtörténniük. Nem létezik sorsszerűség. Bemegyünk oda a nagyszerűbb potenciálok tudatosságával. Nem azért, hogy ezt rájuk kényszerítsük, vagy kiköveteljük. Hanem olyan ez, mintha egy jókora ajándékosárral sétálnánk be oda, és azt mondanánk, hogy „Mit szólnál ehhez a robbantás helyett?” Mi lenne, ha inkább szeretnéd magad, ahelyett, hogy haragudnál az anyádra, és azt hinnéd, hogy fel kell robbantanod a világot?” Mit szólnál ehhez az ajándékosárhoz, ehhez a potenciálhoz, ami azt mondja, hogy „Isten Vagy, most már cselekedj is eszerint!” – ahelyett, hogy azt mondanád, hogy „Ez Isten ezzel a többi szabállyal együtt, és vagy követed őket, vagy ha nem, akkor meg fogunk ölni téged!”

Tehát egy igen kiterjedt tudatossági észleléssel megyünk be közéjük, és talán, de csak talán, magukba szívják ezt. Érzik. Talán egy valaki, vagy esetleg öten a csoportból megállnak egy pillanatra és azt mondják, hogy „Érzek valamit. Hallok egy hangot. Érzek valamit, és tudod, tényleg ezt akarjuk tenni ahhoz, hogy meghallják a hangunkat?” – Hiszen ezért csinálják ezt az egészet, mert azt akarják, hogy meghallják őket. – „Talán, nem arra van szükségünk, hogy felrobbantsuk a dolgokat, de esetleg, csak esetleg, elkezdhetnénk szemügyre venni önmagunkat, hogy mi egyéneként, külön-külön, akik annak ellenére, hogy most a terrorista jelmezt öltjük magunkra, talán elkezdhetnénk megváltoztatni a világot azáltal, hogy megváltoztatjuk saját magunkat, és túlléphetünk a kontrollon és a haragon, és azon, hogy az elmúlt életbeli aspektusaink feldugják a csúnya fejüket, és azt akarják, hogy felrobbantsunk dolgokat.”

Tehát Shaumbra, amikor bemegyünk közéjük, amit éppen most teszünk, amikor bemegyünk a terroristáknak erre a találkozási pontjára, akik éppen az utolsó simításokat végzik a terveiken, akkor együttérzéssel tesszük ezt. Jut eszembe – saját magadat is így kellene kezelned, mivel – (Lindának címezve) – légy szíves lapozz vissza oda a táblán, ahova a hangokat írtuk fel – ezek a terroristák. Ezek a terroristák. Aandrah? Igen. Szeretnek felrobbantani dolgokat?

AANDRAH: Igen.

ADAMUS: Esetenként igen. Igen. Néha olyanok, mint a hipnotikus hatás. Van, hogy csak

szeretnek tengernyi könnyet ejteni, és igen, némelyikük pedig szeret felrobbantani dolgokat bennetek. Ezt itt felrobbantani (a fejére mutat). Ez egy könnyű célpont.

Tehát akkor térjünk vissza megbeszélésünkhöz. Tényleg van a terroristáknak egy csoportja, akik holnapra terveznek valamit. Mi pedig itt ülünk, és azt mondjuk, hogy azt az energiát, azt a beragadt harag és kontroll energiát át lehet alakítani, de nem erővel, hanem együttérzéssel és megbecsüléssel, nem szkanderezéssel, és nem tárgyalással, ha hiszitek, ha nem... én egyáltalán nem tárgyalok.

Ha valóban megértitek az Én Vagyok-ot, akkor nincs helye a tárgyalásnak. „Én Vagyok. Nem fogom ezt megtárgyalni, ez nem alku tárgya. Vagyok, Aki Vagyok, se több, se kevesebb.” – Szóval bemegyünk oda a jelenlétünkkel, és ezt a jelenlétet talán ők is megérik.

És hogy mi történik? Az egyik a több verzió közül. Holnap felébredtek, és valami nagyon rossz híreket hallgattok meg. Természetesen egyikőtök sem akarja ezt a potenciált. A legtöbb ember nem akarja. Vagy lehet, hogy valami érdekesség lesz a hírekben. Egy csoportnyi terrorista tervük kivitelezésének utolsó szakaszában valami ostobaságot tett. És a tervük füstbe ment. Az alsónadrágjukban nem voltak képesek felrobbantani a bombát. (nevetés) Ezt soha nem leszek képes megérteni. (nevetés) Azt kell, hogy mondjam, hogy a terroristák... (Lindához beszélve) visszamennél, kérlek a hangokhoz a táblán?

LINDA: Szívesen.

ADAMUS: A terroristák nem valami okosak. Tényleg nem. Hangosak, de soha nem okosak. Soha, de soha. Tehát álljon itt egy másik potenciál: „Kormányhivatalnokok felfedték azt a tervet, hogy a... – töltsétek ki a hiányzó részt – elpusztítsák.” „Az utolsó pillanatban megakadályozták.” – Ez az, amikor egy hatalmas mosoly ül ki az arcokra, és azt mondjátok, hogy „Az Istenit, jók vagyunk! (nevetés) És semmit sem kellett erőltetnünk. Csak fogtuk a tudatosságunkat a Most Pillanatában, és odahelyeztük. Bámulatos! Varázslatos!” – Lényegében semmi varázslat nincs ebben, ez annyira egyszerű, hogy semmiféle rejtelem nem övezi.

Vagy nézzük a harmadik verziót: Semmi. Semmi. Egyetlen sort sem olvastok róla. Holnap semmi sem fog történni. Jön és megy, mint a többi nap, mivel egy bizonyos szinten a terv összeomlott. Egyszerűen összeomlott, bármilyen részlet vagy részletek következtében. Vagy lehetséges, hogy a csoport vezetője váratlanul szívrohamot kapott, és összeesett. Nem mi okoztuk ezt, de tudjátok, drága Shaumbra, amikor sok a szív energia, mint amilyen nektek van, és amit kifejeztek, akkor az, hatással lehet, valaki más szívére. Amennyiben tényleg lezárt energiájuk van, akkor azt hirtelenjében megnyithatja, és túlságosan gyorsan.

Tehát semmit, az égvilágon semmit sem fogtok olvasni az újságban, semmi sem fog történni, és akkor meg azon fogtok majd morfondírozni, hogy „Lehet, hogy ezt az egészet csak Adamus találta ki? Hiszen bármelyik verzió is történik meg, Adamusnak mindenképpen igaza lesz. Bármelyik forgatókönyv esetében.” – Számomra az a jó forgatókönyv, ha a cselszövés megghiúsul, és bekerül a hírekbe. A rossz pedig mindenki számára az, ha mégis megteszik, amit terveznek, és a terroristák nem érzik a jelenlétünket. És a legjobb pedig tényleg az lenne – nos, nem akarom ezt a legjobbnak rangsorolni – de én annak kapcsán érezném jól magam, ha semmi sem történne, és a tervük összeomlana, mert ez azt jelentené számomra, hogy a tudat ténylegesen kiterjedően van. És nem fogja tolerálni az intoleranciát.

LINDA: Ez jó.

ADAMUS: Nem fogja megengedni innentől kezdve a Régi Energiás kontrollt.

LINDA: Leírhatom?

ADAMUS: Igen. Bár fogalmam sincs, hogy mit mondtam, de...

Tehát drága Shaumbra, egy pillanatra most, ha megkérhetnélek titeket – mi most együtt dolgozunk ezen – mindannyian (a kamerába beszélve) Abbahagyhatjátok azoknak a köszönő leveleknek a megírását, és most vegyetek egy mély lélegzetet! A világ egy csodálatos hely. Igazán az. Nincs ehhez fogható tapasztalás sehol máshol. Tényleg nem emelkedhettek fel az angyali birodalmakban. Elmehettek oda felgyógyulni a Földi tapasztalásokból. (nevetés) De felemelkedni nem tudtok onnan. Elmehettek oda két élet között, hogy elrejtőzzetek ott, de felemelkedni csak itt tudtok. Pontosan itt, ahol most végezzük ezt a munkát.

És ez az ütközet vagy csata a terroristák és a szívükkel érzők, az együtt érzők és a tudatosak között; ez a csata a régi erők és az új erők között – ez nem csak a Földről szól, tudjátok. Egyúttal hatással van, és óriási hordereje van a más birodalmakra. Vannak olyan angyali birodalmak... ó, valamelyik nap beszélni fogok az angyalokról nektek. Elmondom nektek a valóságot az angyalokról, mert ez egyáltalán nem olyan pihe-puha, mint azt gondoljátok. (nevetés) Ez egy bámulatos dolog, ugyanakkor vannak olyan angyali létezők, akik tényleg vissza akarják fogni a dolgokat. Nem akarják, hogy a Teremtés tovább lépjen, legyen bármilyen okuk is erre. Majd bele fogok menni ebbe a témába. Megtennéd, hogy hozzáadnád ezt is a teendőink listájához, amiket meg foguk tenni, még mielőtt elmennék...

LINDA: Ó, Ó.

ADAMUS: Csinálni fogunk egy Angyal Tanfolyamot, és valami ilyesmi címet adunk majd neki (drámai hangon mondva:) „Angyalok – a Jó és a Gonosz erői” (nevetés)

LINDA: Mit írjak még ide az Angyal Tanfolyam mellé?

ADAMUS: Egyelőre elég annyi, hogy Angyal Tanfolyam. Próbálok itt segíteni a marketinggel, és a dolgok mozgatóásával. Ezért is ajánlottam pénz visszafizetési garanciát a mai napra.

Van valaki, aki most vissza akarja kérni a pénzét?

SHAUMBRA: Nem.

ADAMUS: Nem. Még nincs vége.

Akkor most terjesszük ki a tudatosságukat és az együttérzésünket ebbe az energiába, a terrorista csoport tudatába. Csak legyünk ott. Vegyünk egy mély lélegzetet, és egyszerűen csak legyünk ott. Semmi oktatás. Semmi szükség arra, hogy a hangotokkal csevegjete velük, és ezzel eltereljétek őket, ugyanúgy, ahogy nektek sincs semmi szükségetek arra, hogy más hangok csevegjenek és eltereljenek benneteket. Csak legyetek ott, minden egyes részletekkel...

(szünet)

A bölcsességetekkel...

Mindazzal, amit az évek során megtanultatok a tudatról és az energiáról... (szünet)

Hozzátok ezt magatokkal.

És azt is, amit megtanultatok az önmagatokon belüli küzdelemről, és amit a szélmalomharcokról tudtok - hogy ez igazából csak egy óriási illúzió.

És azt is, hogy tudjátok, hogy amikor végre szeretitek magatokat és megbíztok magatokban, akkor semmiféle terrorizmusra sincs szükség. A dolgok továbbviteléhez nem kell felrobbantanotok dolgokat.

Csak legyetek ott, ebben a pillanatban.

(szünet)

Ahogy erre már valószínűleg rájöttetek, ez a csoport a bolygónak nem csak egyetlen földrajzi pontján működik. Hanem a nem fizikai birodalmakban is. Sőt, a lényeg az, hogy a fizikai birodalmakban működő embereket a más birodalmakban élő lények manipulálják, és a saját hangjukat, elvárásaikat és terveiket kivetítik az emberekbe.

Legyünk csak most ott az összes többi birodalomban – az igaz Én Vagyok Jelenlétben.

(szünet)

És most szelíden, óvatosan hozzátok ide vissza a fókuszotokat, de lényegében egy részetek még mindig ott van. És emlékezzetek – ne legyenek elvárásaitok a végeredményt illetően. Semmi elvárás. Abban a pillanatban, ahogy teret engedsz egy elvárásnak, máris ráhelyezel egy egyensúlytalanságot. Tehát ne legyenek elvárásaitok a végeredmény felől: az lesz, ami lesz.

Vegyünk egy mély lélegzetet! És folytassuk az itteni munkánkat, de tudjátok, hogy ott aktivitás zajlik. Alig várom már, hogy beszéljünk erről a következő összejövételünkön!

Ki mozgatja a szálakat?

Akkor most tényleg váltsunk sebességet egy pillanatra! Azt fogom kérdezni tőletek, hogy ki mozgatja a szálakat az életetekben? És Lindát arra fogom kérni, hogy szaladjon körbe a mikrofonnal.

LINDA: Szívesen.

ADAMUS: Akkor rögtön itt kezdeném. Kezdjük Onnal, azaz Garrettel! A te életedben ki rángatja a drótokat?

GARRET: Sokszor az aspektusaim, akik üvöltenek.

ADAMUS: Sokszor az aspektusok, akik... köszönöm az őszinte válaszodat. Abszolút. Jó. Linda most te jössz, te választasz.

LINDA: Oké. Van valaki, aki önként jelentkezik? Mer valaki jelentkezni?

ADAMUS: Ki teremti meg az életedben a valóságot? És igen, ez egy trükkös kérdés.

LINDA: Ők mindannyian.

ADAMUS: Ki teremti a valóságot?

MARY: Sokszor az elmém.

ADAMUS: Az elméd, igen, ez helyes válasz. (Lindához szólva) Jobban teszed, ha Adamus díjat is viszel magaddal, mert az az érzésem, hogy ez jobb lesz, mint vártam. Tehát igen, néha az elméd.

LINDA: Van díjnyertes?

ADAMUS: Igen, Marynek adj, legyél szíves. Mary díjat kap. Tehát, ki mozgatja a szálakat? Tudom, hogy te akarsz válaszolni (mondja Jane-nek) Ma annyira sugáرزol.

JANE: Köszönöm. Az a lista, ami a táblára fel lett írva. Pont ugyanazok.

ADAMUS: A táblára felírt lista. Igen, ez jó. De már mondták, ezért nem tudok neked díjat adni, bár igazad van. És nem akarlak zavarba hozni emberek milliói előtt. Vagy talán milliárdjai előtt. Igen.

SHAUMBRA: (nő). Én. Én mozgatom a szálakat. Én teremtem a saját valóságomat.

ADAMUS: Te. Tényleg?

SHAUMBRA (nő) Igen.

ADAMUS: Valóban? És mikor?

SHAUMBRA (nő): Mielőtt idejöttem volna erre a bolygóra.

ADAMUS: Valóban?! És emlékszel erre?

SHAUMBRA (nő) Nem.

ADAMUS: Ki volt ott veled?

SHAUMBRA (nő): Ez egy nagyon jó kérdés.

ADAMUS: De hát azt mondd, hogy teremtetted a valóságodat, de közben meg...

SHAUMBRA (nő): Itt lent. Itt lent,

ADAMUS: Itt lent.

SHAUMBRA (nő): Igen.

ADAMUS: Rendben, de nem a szüleiddel kezdődött az egész?

SHAUMBRA (nő): De igen.

ADAMUS: Oké. De nem emlékszel.

SHAUMBRA: (nő): Nem emlékszem arra, őket választottam, de tudom, hogy így volt.

ADAMUS: Csak hiszed, hogy te választottad őket.

SHAUMBRA: Korrekt.

ADAMUS: De nem tudod, hogy ezt tetted, mert különben elmesélnéd nekem a többi angyallal való összejöveteledet, és azt is, hogyan választottad ki a szüleidet. Nem választottad meg a szüleidet...

SHAUMBRA: Pedig ki tudnék rá találni egy jó sztorit.

ADAMUS: Igen. Végezd el a DreamWalker Születést! És akkor majd rá fogsz jönni, hogy az alagút visszazippantott téged a Földre, egy csomó beteljesületlen vágy következtében, te pedig kiabáltál és rúgkapáltál. Ez nem egy tudatos választás eredménye volt - gyűlölöm ezt mondani neked.

SHAUMBRA: Oké, ez van.

ADAMUS: Minden szeretetemmel és együttérzésemmel mondom ezt, de nem te választottad ezt.

SHAUMBRA: Oké. (nevetés, ahogy Linda átnyújt Adamusnak egy díjat.)

ADAMUS: Pénzt vártam! Tehát ki mozgatja a szálakat Greg?

GREG: Sajnálatos módon, néha a bürokrácia.

ADAMUS: Igen, a bürokrácia mozgatja a szálakat. Ők mozgatják, te pedig bedőlsz nekik, egy kis bábuhoz hasonlatosan. (Adamus úgy táncol, mint egy marionett bábu) Igen.

LINDA: Jaj, de édes. Csináld még egyszer!

ADAMUS: Mint egy dróton rángatott báb, mivel bedőlsz annak a hitrendszernek, hogy a bürokrácia mondja ki a végső döntést.

GREG: Nem mindig.

ADAMUS: Ez jellemző. Nem mindig. Nem. Nem. Sokszor. Egyáltalán nem mindig, de ez egy jó megfigyelés. Oké.

LINDA: Kap díjat?

ADAMUS: Nem egészen. Nem, nem. A díjakat azok kapják, akik „Ó”-t meg „Á”-t váltanak ki a többiektől. Valaki a kezét nyújtja.

LINDA: Ó, remek! Ön aztán igen bátor uram!

ADAMUS: Ki mozgatja a szálakat?

TIBOR: Az első gondolatom az volt, hogy nem tudom. Hogy egyáltalán nem tudom, de...

ADAMUS: Ez jó. Maradjunk is ennyiben. Adj neki díjat! De most már folytathatod. Tessék, mondjad!

TIBOR: De amikor elengedem azt, hogy megpróbáljak rájönni, és mivel úgysem tudom kitalálni – a „nem tudom”-ot – ez egészen társteremtőnek hangzik. Minél inkább elengedem a nem tudomot, annál inkább megengedem, hogy mindannyian együtt előálljunk azzal, amit meg akarunk tenni és meg akarunk élni és meg akarunk tapasztalni. (valaki azt mondja: Húha!)

LINDA: Honnan jöttél?

TIBOR: A Forrásból.

ADAMUS: A Forrásból! (Adamus nevet, a közönség nevet és tapsol) (Lindához) Arra kérnélek, hogy menj oda az asztalunkhoz!

LINDA: Édes Istenem!

ADAMUS: Őket szinte senki sem kérdezi. Bármelyikőtök válaszolhat. Ki mozgatja a szálakat?

MICHELLE: A Tudat Testem.

ADAMUS: A Tudat Tested. Oké - jó. Tartsd magadnál a mikrofont, mert ezt még itt folytatjuk. Tehát a Tudat Tested. Rendben, de hiszen még csak egy hónappal ezelőtt szereztél tudomást a Tudat Testről.

MICHELLE: Hm.

ADAMUS: És mi a helyzet az életed többi tapasztalatával egészen 2010. februárjáig – azok vajon honnan származtak? Ki mozgatta a szálakat?

MICHELLE: Az aspektusaim.

ADAMUS: Az aspektusok. Igen, igen, ez jó.

MICHELLE: Az aspektusaim mozgatták a szálakat, de a Tudat Test keltett bennem jobb érzést.

ADAMUS: Helyes.

MICHELLE: Tehát számomra a Tudat Testem a válasz.

ADAMUS: Ez egy jó válasz, de igazából még egyikőtök sem hiszi ezt el. Egyikőtök sem tapasztalja még ezt.

LINDA: Attól még kap díjat?

ADAMUS: Hát, nem igazán. Sajnálom, majd legközelebb. Hát, igen.

RICKI: A körülöttem lévő emberek, akiknek megengedem, hogy irányítsanak, kontrolláljanak engem.

ADAMUS: A körülöttem lévő emberek.

RICKI: Ők mozgatják a szálakat.

ADAMUS: Abszolút. Ők mozgatnak téged. És ...Nancy?

NANCY: Tessék?

ADAMUS: (nevetve) Nancy, Kathy. Csak fel akartam kelteni a figyelmet erre az asztalra. Mindig olyan keményen dolgoznak, hogy titeket szolgáljanak. Tehát a te életedben ki rángatja a szálakat?

NANCY: Szerintem az attól függ, hogy éppen mit csinálok. A munkában a főnökeim.

ADAMUS: Helytálló. Pontosan.

NANCY: Otthon pedig megint attól függ, hogy éppen mit csinálok. Az unokáim.

ADAMUS: Helyes. Rendben.

NANCY: Mindig attól függ, hogy éppen mit csinálok.

ADAMUS: Jó. Jó. Őszinte válasz. Kathy?

KATHY: Ego.

ADAMUS: Ego, ego. De hol az ego?

KATHY: Ez mind az. (a listára mutat)

ADAMUS: Ez mind az. Oké, rendben. Jó válasz.

Apropó, na, nem azért, hogy kijavítsalak, bár folyton ezt teszem. Az ego nem egy rossz dolog. Az ego lényegében az „én megyek, elindulok, kiterjedek, tapasztalok”-ból származik. De az út során az ego egy rossz szóvá vált, pedig igazából nagyszerű sok egoval rendelkezni. (nevetés, ahogy Adamus pózol egyet)

LINDA: Hála Istennek!

ADAMUS: Ti az egora negatív értelemben gondoltok, mint amikor valaki egoisztikus, öntelt, én központú. De van egy határvonal, ami hajszálvékony ugyan, de egy határvonal aközött, amikor abszolút én központú vagy és táplálkozol, azaz energiát lopsz másoktól és aközött, amikor tudatos vagy magadra, és betölt az éned, ami alatt azt értem, hogy nincs szükséged arra, hogy energiát lopj másoktól. Annyira tudatában vagy önmagadnak, és annyira átkozottul szerelmes vagy saját magadba, hogy nincs szükséged arra, hogy lopj. Nincs szükséged arra, hogy

kifogásokat gyárts a magad számára. Semmi kétséged sincs önmagaddal kapcsolatosan, ezért aztán nyitottan és örömmel tudod kifejezni magad. Nincs szükséged arra, hogy visszafogd magad. Na, ez az ego egy csodálatos dolog. Ez az Én Vagyok kifejezése.

Még egy pár kérdés. Siglinde?

SIGLINDE: A fizikai test is mozgat egy-két szálát.

ADAMUS: Abszolút. A fizikai test sok szálát mozgat. Teljes mértékben. Lehet egy igazán jó napod, aztán rád tör a fájdalom, a biológiád hangja előugrik, és elkezd kiabálni, és ez elront egy jó napot. Igen. Aleya?

ALEYA: Nálam ez azon múlik, hogy éppen mekkora a magamba vetett bizalmi szintem. Az, hogy mennyire bízom meg éppen saját magamban a pillanatban, az azon múlik, hogy egyetérték-e az aspektusokkal, vagy...

ADAMUS: Helyes.

ALEYA: Az Én Vagyok-kal értek-e egyet.

ADAMUS: Oké. Pontosan. Nagyon őszinte válasz. Igen. Néha a bizalom hiányából fakadóan megengeded, hogy mások mozgassák a szálakat. Vannak olyan napok ugye, amikor könnyebb, ha mások mozgatják a szálakat (Adamus úgy táncol, mint egy marionett bábu) és te...

LINDA: Erről lemaradtam. Sétáltam. Láthatnám újra?

ADAMUS... és hagyod, hogy mások mozgassák a szálakat (ismét táncol)... Cauldrének ez nem tetszik.

LINDA: Valóban?!

ADAMUS: Nem, nem.

SHAUMBRA: (férfi) Ahogy ezt most mondod, ez szinte olyan, mintha azt mondanád, hogy mások befolyásolnak minket. A te szálaidat hogyan mozgatja a bábjátékos? Ki nyomkodja a gombjaidat? Hát nem lenne sokkal jobb, ha azt a csendes hangot látnád, ami belül van, és egyre inkább tudatos választásokat hoznál a tudásodból fakadóan?

ADAMUS: Á, azt hiszem most már haza is mehetek! Nem kell befejeznem ezt az előadást, de lenne még egy pár érdekes diagramom. Tehát igen, két kis díj. Igen.

LINDA: Ó, hála Istennek!

ADAMUS: De én ezt egy kicsit másképpen fogom ezt elmondani. Nem jobban, csak máshogy.

EDITH: Az aranyat akarja.

ADAMUS: Azzal hamarosan előrukkolunk.

Akkor most a táblához megyek, hogy felrajzoljak egy pár diagramot. Tehát a kérdés az: ki

mozgatja a szálakat? És ha azt mondtátok volna, hogy senki, akkor hazugnak kellett volna, hogy nevezzetek benneteket.

EDITH: Ebben mi lett volna az újdonság? (nagy nevetés)

ADAMUS: (nevetve) Ó, adjatok neki valamit! Valamit! Igen, köszönöm. Ó, hogy ez milyen nagyon emlékeztet engem a mi Régi Misztérium Iskoláinkra, amikor is ez napokig is eltartott. Előfordult, hogy még jól le is ittátok magatokat, másnap meg nyomorultul éreztétek magatokat, néha pedig csak valódi szépség és öröm volt. Ez hiányzik, de itt vagyunk, és most megint ezt tesszük.

Tehát időnként... sok New Age-es van tagadásban, és azt mondják, hogy az ő szálaikat senki sem mozgatja. Ezért aztán megkérdezem őket... de veletek ezt nem tudtam megtenni. Próbáltalak erre ösztökélni benneteket, hogy rávegyelek titeket azokra a lósz*r válaszokra. De drága Shaumbra, néha az a válasz, hogy „Senki. Én teremtem a saját valóságomat.” – Amire én azt mondom, hogy „Ó, igazán?! Szóval vannak bizonyos képességeid és tehetségeid – mondd, ezeket hol szerezted?” – És ilyenkor azok a mások, akik nem igazán valódiak, azt felelik, hogy „Nos, én teremtettem.” – Tényleg?! Akkor emlékszel is a teremtésükre? – „Nos, nem, de akkor is én teremtettem.” – Aztán vannak olyanok, akik azt mondják, hogy „Én vagyok a saját valóságom teremtője.” – Én erre azt kérdezem, hogy „Valóban?! És mindössze ezt bírtad megteremteni?” – Ez vicces volt. (nevetés) Szóval gyakran hallom ezeket az ezoterikus válaszokat, de a valódi életben nem alkalmazzák ezt. Ezért ők nem valódiak, nem igazak.

A tudat hullámformái

A hátralévő pillanatainkban, amik órák is lehetnek, azt szeretném megbeszélni veletek, hogy ki mozgatja a szálakat, és meg akarom válaszolni a saját kérdésemet – azt a kérdést, ami sokatokat oly sokszor összezavart – rendelkezik-e az ember szabad akarattal? Ezt ma meg fogjuk válaszolni. És meg fogjátok látni, hogy ez megéri a pénzeteket. Van-e az embernek szabad akarata?

EDITH: Szabad választásuk van.

ADAMUS: Igazán?

GARRET: Nagyon drága választás. (nevetés)

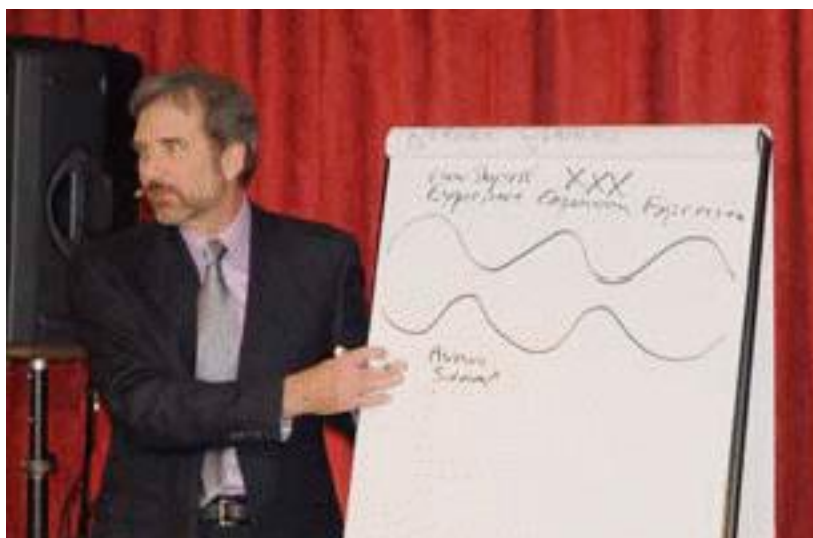
ADAMUS: Akkor most rajzolni fogok. Tehát rajzoló, és ez az egész teljesen szimbolikus. Ne vegyétek a rajzot szó szerint, de így jól tudom ábrázolni a dolgot.

A forrásotok egy utazáson vesz részt. Az Énetek egy utazáson van. És az elmúlt alkalommal beszéltem nektek a Tudat Testről, de a Tudat Test egy másmilyen hullámformával bír, vagyis egy másmilyen táncot jár. A Szellemed egy hullámformával bír. Ez egy csodálatos hullámforma. Ne vegyétek ezt szó szerint – ez itt szimbolikus. (Adamus felrajzol egy hullámformát.)

A Szellemed ezen az utazáson vesz részt, és meg vannak a maga vágyai. Ezeket a vágyakat könnyedén össze lehet foglalni. A Szellemed, a te Éned meg akarja ismerni saját magát, az ósrégi kérdést megválaszolva, amit te magad tettél fel valamikor nagyon régen, hogy „Ki Vagyok Én?” - És azóta is ezt teszi. Meg akarja ismerni Önmagát és teszi ezt azáltal a három dolog által, ami a tapasztalás, a kiterjedés, és a kifejezés.

Ez az, amit a te Szellemed, Isteniséged, vagy nevezd, ahogy akarsz – tenni akarsz. Ott van odakint, és táncol, lebeg. Mindössze meg akarja ismerni önmagát, és tapasztalni akar. Képtelen megismerni saját magát a tapasztalás hiányában, ezért aztán tapasztalásokon megy keresztül. És folyamatos tágulást, kiterjedést akar. Ez a Szellem öröme, a kiterjedés. A visszafelé haladás nem működik. A semlegesben, az üresben maradás vagy a parkolás előbb-utóbb robbanáshoz vezet. Nagy robbanáshoz! Valaminek tovább kell mozdítani az energiát! Tehát ki akar terjedni, és ki akarja fejezni ezt az örömet! Csak tudni erről az örömről önmagad belsejében, de nem juttatni azt kifejezésre, nos, hát ez beteljesületlenség. Ezért aztán ki akarja ezt fejezni – az éneklés, a zene, a könyvek, egy munka, egy rossz párkapcsolat, egy betegség által. Ezek mind a kifejezés vagy megnyilvánulás formái, és ez az, amit a te szellemi hullámformád tesz.

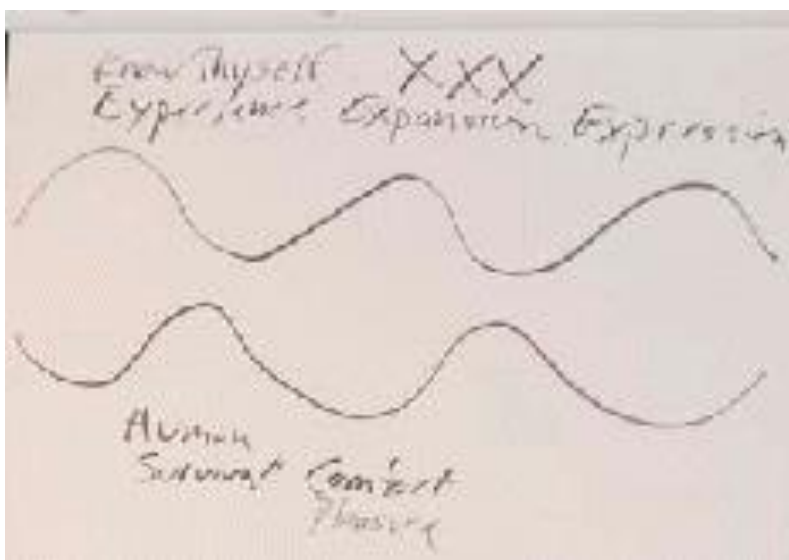

Van egy másik hullámformád is – nos, nevezzük ezt embernek. Az emberi hullámforma valahogy

így néz ki. (Adamus rajzol egy újabb hullámformát, az előzővel ellentéteset – a képen) Az emberi rész, aki jelen pillanatban a tudatosságod legnagyobb részét lefoglalja, teljesen másféle táncokat jár, és mások a vágyai is. Sok-sok elvárása és terve van, mert általában nem látja a Szellemet, és ezért aztán azt hiszi, hogy magától cselekszik. Ennek következtében aztán roppant védekező, nagyon elszigetelt, és olyan dolgokat akar, mint amilyen a túlélés. Ez egy régi lemúriai programozottság – a túlélés. Menj el a Földre, maradj is ott – lépj be a biológiába, mert akkor aztán lesz ám tapasztalásban részed – de ott is maradsz. Ezért aztán túlélsz. Régi programozás.

Remélem, képesek leszünk elvenni ezt a túlélésre vonatkozó programozottságot, mert ez valójában minden értelemben egy fájdalom. Nincs szükség túlélni – élni van szükség. Tehát ez túlélni akar. Egy bizonyos fokig kényelmet, komfortot és élvezetet, gyönyört akar.

Az élvezeti rész a régi Atlantiszi programozottságból származik. Létezik egy élvezeti vagy gyönyör központ, ami mindenkibe bele lett programozva. Hogy miért? Mert ezzel rá tudod venni az embereket, hogy nagyon keményen dolgozzanak, és elképesztő tetteket vigyenek véghez, és akkor a nap végén majd kapnak érte egy apró kis jutalmat – egy kis szexet, egy kis alkoholt, egy kis elismerést, vagy bármi mást – egy kis hatalmat. Tehát ez a komfort és élvezet rész – Sajnálom, ha nem tudjátok elolvasni az írásomat.

LINDA: Hát nem jó, de elmegy.

ADAMUS: Fordítsd a kamera felé. A komfort és az élvezet szintén olyan programok, amiktől szeretném látni, hogy megszabadulunk, elengedjük. Nincs szükség egy kis jutalomfalatra a nap végén. Nem vagytok már többé laboratóriumi patkányok, ahol el kell jutnotok a finom falatokhoz. A cukor egy fantasztikus felfedezés volt a maga idejében, és a cukor lényegében... óvatosan kell itt fogalmaznom. Nos, nem fogok. A cukor egy bizonyos mértékig egy hipnotikus réteg energiával rendelkezik. Ezzel most nem azt akarom mondani, hogy a cukor rossz, csak azt, hogy a cukor beindít valamit bennetek, energetikai értelemben, nem biológiai vonatkozásban - amitől azt hiszed, hogy jól érzed magad. A gyerekeknek vajon miért adnak cukrot? Hogy elhallgattassák őket! Ez nem jó nekik. Ettől egy dühöngő energetikai állapotba kerülnek. Mert a cukor egy hipnotikus drog. Ezt le is írhatjátok, hogy „Adamus azt mondta, hogy a cukor egy hipnotikus drog.”

Tehát az emberi szükségletek az alábbiak: a túlélés, az élvezet, a komfort, majd jönnek a többi

energiák, mint amilyen a kontroll és a hatalom. Ezeket imádja. És akkor elkezd építeni a személyiségét. Ez az ego negatív értelmezése. Vagy hívjuk inkább személyiségnek. Régi programozás.

Tehát ez az emberi hullám állandóan saját maga megerősítésén fáradozik. A Szellem – a Szellemi rész – pedig megpróbálja megérteni önmagát, miközben az ember pedig önmaga megerősítésén, megszilárdításán fáradozik.

LINDA. Ezt le kellene írnod.

ADAMUS: Nos, ez az egész úgyis felvételre kerül.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Szóval az embernek állandóan meg kell szilárdítania, meg kell erősítenie a személyiségét, és ez nem teszi lehetővé a személyiség valódi, igaz kiterjedését vagy felfedezését, feltárását. Be akarja szűkíteni és túlságosan le akarja korlátozni a személyiséget.

Tehát itt vannak ezek a hullámformák, és általában egy csodálatos, természetes dolog történik. A Szellem járja a maga táncát, az emberi hullámforma is járja a maga táncát, és vannak olyan időszakok, amikor természetesen eltávolodnak egymástól. És amikor ez bekövetkezik, az lényegében egy csodálatos dolog lehet, mert akkor az ember belemerülhet a saját felfedezése mélységeibe. A Szellem pedig még inkább kiterjedhet. Normális esetben ez egy gyönyörűségi dolog. És ekkor ez az elkülönültség, ez a különválás szinte egy mágnesként működik, és még közelebb hozza őket egymáshoz.

És utána megint kezdődik a nyitás, ahol az ember mélyebben megy bele a maga tapasztalásába, a Szellem pedig még tovább megy az ünneplésébe, és akkor itt van ez az állandó oda-vissza tánc. Ez

LINDA: Zenére is tudnád ezt tenni?

ADAMUS: Ez tényleg ... tényleg egy tánc. (szünet, miközben Adamus Lindával táncol)

ADAMUS: Ez tényleg egy tánc – együtt, külön; együtt, külön. Akárcsak a lélegzet. Érezheted ezt a hullámformát, ezt a táncot.

Nagyon meleg van itt.

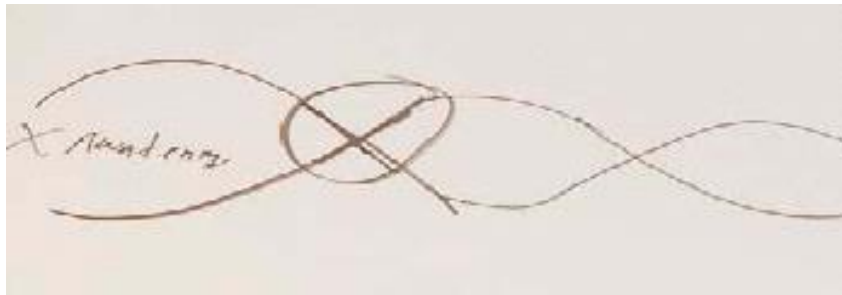
LINDA: Cauldre-nek innia kell.

ADAMUS: Legyetek szívesek kinyitni az ajtót! Hm. Micsoda energiát hozunk itt létre. Tehát itt van ez a gyönyörűségi közös tánc.

Nos, végül az történik, hogy – de erre már talán ti is tudjátok a választ. Tehát itt a Szellem, és itt az ember és egy bizonyos ponton megérintik egymást. Egy bizonyos ponton kereszteződnek. Erre ránagyítunk. (megint rajzol) Kereszteződnek.

És ekkor a tánc megváltozik, mert inentől kezdve állandó lesz a kettőjük egymásba fonódása, és nincs többé elkülönültség. És pontosan itt, ezen a ponton (ahol keresztezik egymást) ez a kritikus tényező. Ez a tudatosság a zéró pont. Más szóval, elengeded a régi táncot, a régi múltat. Ez mind történelemmé válik, egy emlékké, a tapasztalás részévé. És mostantól a tánc közös.

Az ébredési folyamat kezdete valahol itt kezdődik. (egy pontra mutat a hullámformán) Itt kezdődött az ébredési folyamatok. Éreztél egy impulzust, ami többé már nem fog egymáshoz vonzani és különválasztani téged, hanem a következőt éreztél, hogy „Ó, édes Istenem, ez a kettő most egyesül”. – Ez sok dolog eredménye volt, – trauma, depresszió, a szenvedély hiánya – mindezek a dolgok voltak azok, amik az ember részéről létrehozták ezt az impulzust, ami pedig megteremtett egy lefelé mozgó spirált a tudatod számára, és ami megadta neked azt a lendületet, hogy eljuss erre a pontra. És a Szellemed, akinek a hullámformája valahol messze járt, így szólt, hogy „Lemegyek” (nevetés) „Fejest ugrok. Többé már nem fogok csak itt fent lenni ezeken a légiés, éteri szinteken, hanem elmegyek a Földre. Eljövök, hogy veled legyek.” És az Én Vagyoknak ezen a csodálatos zéró pontján összejöttetek.

Vissza fogok ehhez térni, de szeretném, ha megjegyeznének valami szerfelett érdekes dolgot, hiszen húsvét van. (Lindának suttogja) Mély lélegzet!

Tehát... (Adamus rajzol)

LINDA: Istenem!

ADAMUS: Mi ez Shaumbra?

SHAUMBRA: Egy hal.

ADAMUS: Egy hal szimbóluma. És ki használja ezt?

SHAUMBRA: A keresztények.

ADAMUS: És mit szimbolizál, mi az értelme?

SHAUMBRA: A halászt.

ADAMUS: Hogy Jeshua körül halászok csoportosultak? Egyáltalán nem! (nevetés) Micsoda... Ugyan, ki használna egy halat a szimbólumaként??? Mit értett Jeshua ezalatt? Ez az átlényegülés. Ez az örökös táncról szól. És egyáltalán nem a halászatról!!! Hanem az egyesülésről, az integrációról. Arról, hogy itt, ezen a ponton a kettő találkozik. (Adamus a hullámformák kereszteződési pontjára mutat)

ÁÁÁ!!! És Jeshua ezt tudta. Jeshua pontosan ugyanezt a dolgot magyarázta. Nem volt ilyen szép papírja, amire rajzolhatott volna, ezért a föld porába rajzolt. Pontosan ugyanezt a dolgot magyarázta a tanítványainak, és másoknak is, akiknek volt fülük, hogy meghallják ezt. És Mária Magdolna ott állt mellette, és még részletesebben magyarázta el ennek a leglenyűgözőbb folyamatnak a részleteit. És Jeshua ezt a szimbólumot használta, amit valaki hallá torzított el, pedig Jeshua ezt a szimbólumot az összejövés értelmében használta, ahogy azt az előbb én is megmutattam. És most itt tartotok. Ez az, ami most zajlik, és innentől kezdve (a metszőpontra mutat) többé már nem léteznek eltérő hullámformák. Ez a Tudat Test.

Na, megérte a pénzetek? KÖZÖNSÉG: IGEN!

ADAMUS: Hát igen! Igen! Azok közületek, akik részt fogtok venni a mentális egyensúlytalanságról tartott megbeszélésünkön – ez az egész alapvető lényegi részét fogja képezni a megbeszélésünknek. Mert Greg, a mentális egyensúlytalanság esetében nincsenek együtt táncoló hullámformák, azok akadoznak, egyenetlenek és diszfunkcionálisak. (Adamus egyenetlen, hegyes hullámformákat rajzol) És amikor az emberi hullámforma, amit a tömegetudat és a büntudat aspektusainak hangjai befolyásolnak – amikor az emberi hullámforma elkezd ilyen egyenetlen hullámformát felölteni – ez egy jó anyag – akkor a szellemi hullámforma is elkezd így működni, és igen hamar teljesen elveszítik egymást.

Az emberrel a következő történik: Pszichózis, mentális betegség, összeomlás, többszörös személyiség, tudathasadás - és mindezekből az okokból kifolyólag vannak ezek a mentális egyensúlytalanságok. Mert ez az egész az elmén keresztül kerül fókuszálásra, és ez megtöri a szellem és az ember között fennálló természetes tánc ritmusát.

Ezt ennél sokkal részletesebben is át fogjuk venni. Többet fogok arról beszélni – amit ezekben a diagramokban túlságosan leegyszerűsítettem – hogy ezek a fő hullámformák, vagy tudathullámok léteznek. Ez jó cím a mai megbeszélésünkre – Tudathullámok.

Mert amikor ebbe majd igazán belemegyünk, meg fogjátok látni, hogy rengeteg aspektusotok

van. Ezeknek az aspektusoknak szintén meg vannak a maguk saját hullámformái, és ebből bizony több millióval, milliárddal rendelkeztek. Ezeket itt most szaggatott vonalakkal jelölöm, mert nincsenek annyira az előtérben – vagy mégis?

Tehát mi történik akkor, amikor ez az emberi hullámforma többé már nem egy folytonos vonal, hanem elkezd szaggatottá válni, és ezek az aspektus hullámformák, akik a szaggatott, pontozott vonalak, megpróbálják átvenni a hatalmat, uralkodni akarnak, és átalakulnak folytonos vonallá? Na, ekkor egy tényleg zavaros embert kapsz. Beszélni fogunk arról, hogy lehet segíteni ezeknek az embereknek abban, hogy visszatérjenek a tánchoz, a hullámformákhoz. És ez egyszerű. Tényleg egyszerű.

Most én ezeket a diagramokat viszonylag lineáris formában rajzoltam le. Azt kívánom, hogy bárcsak az összes fal táblaként szolgálhatna számunkra. Hát nem fantasztikus lenne, Suzy? (nevetés)

Mert a valóságban ezek a hullámformák nem pusztán egyenes vonalak, ahogy én ezeket itt most lerajzoltam. Ezek sokkal inkább... az egyszerű megjelenítés kedvé- ért... ez itt a Forrás (Adamus egy pontot rajzol)... ezek sokkal inkább egy kifelé terjedő spirálhoz hasonlatosak. (A pont köré egy spirált rajzol) És ha a spirálon belülről nézed, a tánc folytatódik, és mindeközben végig a Tudat Test megnyílik, néha ugyan egy rendkívül zavaros, kaotikus és traumatikus módon, esetenként pedig azzal az illúzióval, hogy ez az egész össze fog omlani. És esetenként ez az illúzió nagyon is valóságos. Mert összeomlik. Nem igazából, hanem úgy, hogy a tudat becsukja az ajtót, és megteremti azt az illúziót, hogy a kiterjedés összeomlott. Azt hiszem, értitek miről is beszélek itt.

Az igazság az, hogy még ez a spirál sem teljesen helytálló, mivel ez a tánc - ha alaposabban szemügyre veszitek – létrehoz egyfajta... (Adamus egy nagy kerek spirált rajzol) Olyan ez, mint egy hatalmas kör, egy óriási labda, és ez a labda folyamatosan kifelé terjed. A labda jelenti a tudatosságot, és ez folyamatosan terjed kifelé, folyamatosan nyílik, egészen addig, amíg el nem értek az Én Vagyok pontjáig.

Szabad akarat?

Na most, valami más is történik itt. Valami más is történik ezen a kereszteződési ponton, amiről az előbb beszéltem. A labda vagy a spirál nem folytatja tovább a saját spirális útját. Nem folytatja tovább az eddigi kiterjedését, tágulását, és erről majd a következő ülésünkön fogunk többet beszélni. De szeretném megválaszolni a korábbi kérdést – látom, hogy fogy az időm – de meg akarom nektek válaszolni ezt a kérdést. Elmélkedhettek rajta, és ebből semmivel sem kell egyetértenetek. Én mindössze zavarba ejtő kérdéseket teszek fel. Mindössze ennyit teszek. Minden megbeszélésünk során, az összes személyes beszélgetéseink során semmi mást nem teszek, mint kérdéseket teszek fel.

De a kérdés az: rendelkezik-e az ember szabad akaráttal? Ehhez most visszatérek a korábbi ábráimhoz. A kérdés az, hogy van-e az embernek szabad akaráta, illetve az ezt megelőző kérdés pedig az volt, hogy „ki mozgatja a szálakat? Ki választotta meg a biológiai családodat? Nem te. Te meg sem születted még akkor. Akkor meg hogyan is választhattad volna meg? Vagy mi a helyzet a képességeiddel, a tehetségeiddel – talán az asztrológia az oka? Vagy Isten? Vagy egy csoportnyi angyal? Vagy a Szellemi vezetőid? Vagy a Felsőbb Éned? Vagy a Legfelsőbb Lelked? Vagy pusztán a sors és a végzet? Vagy talán csak tényleg nagyon peches voltál? Ki mozgatja a szálakat?” És ez egy szerfelett ősrégi kérdés. És a válasz pedig az, hogy „Nos, az attól függ. Attól függ, hogy ki mozgatja a szálakat, hogy jelenleg hol tart az itteni tudatosságod.”

A Szellemnek meg van a saját dala. Lefelé úszik a folyón, és meglovagolja a hullámokat. Bizonyos értelemben nem izgatja ez, mivel a Szellem, a Te Isteniséged ezáltal tesz szert tapasztalásra. Kiterjedésben van, és megnyilvánul, kifejez, még abban az esetben is, ha a kifejezés kiabálással és ordítással jár. Ez kifejeződés, megnyilvánulás. A betegség is a kifejeződés egy formája. És a Szellem csak megy tovább. Ez nem azt jelenti, hogy semmibe vesz téged, csak azt, hogy mások a szükségletei. Mások a vágyai, a szenvedélyei.

Itt van lent az ember, aki küzd a túlélésért és a személyisége megtartásáért. És igen, azt akarjátok mondani, hogy „Nos, én teremtem a saját valóságomat!” – Nos, ez lényegében nem igaz, mivel valóságod nagy részét ez a hullámforma (a szellem) és más hullámformák teremtik meg illetve befolyásolják, de erről majd a mentális egészség tanfolyamon fogunk többet beszélni. Ezek olyan más hullámformák, amik itt fent, az isteni szinten tartózkodnak, és amiknek nem vagy tudatában. Lényegében tapasztalásaid jelentős részét egyáltalán nem te teremtetted meg. Egyáltalán nem.

És hogy válaszoljak arra a kérdésre, hogy az embernek van-e szabad akaráta: nem, nincs neki. Egyáltalán nincs neki. Ha lenne, akkor teljesen más lenne az ember. Az emberek valami befolyása alatt állnak. A szálaikat valami mozgatja. A karma? Nos, hát minden bizonnyal, amennyiben ebben hisznek. A vallás? Abszolút. És mindezek az egyéb dolgok azok, amik a szálakat mozgatják. Nagyon erősen szeretnék azt gondolni, hogy szabad akaratuk van, és ezt követelik is. – „Akaratomban áll, hogy akkor mondjam fel az állásomat, amikor én akarom!” - Nos, nem. – „Akaratomban áll, hogy ott éljek, ahol szeretnék!” – De nem. Annak szomszédságában élnek, ahol felnőttek. Helló!!! Apucijuk és anyucijuk mellett!

Szóval lényegében az emberek nem rendelkeznek szabad akaráttal. Tényleg nem. Remélem, ez egy kissé felbosszant benneteket, mert mindig is azt gondoltátok, hogy szabad akaratotok van.

Isteni akaráttal bírtok. Tóbiás már évekkkel ezelőtt elmondta ezt nektek – és erről a csatornázásról

ti szépen megfeledeztek. Nem akartátok meghallani – tényleg. Azt mondta, hogy „Isteni akarat van. A spirituális hullámod, a spirituális táncod lényegében felülírja az emberi akaratot egy csettintéssel. Azonnal. És ez az oka oly sok dolognak, amik az életetekben történtek. A Szellem nem kényszeríti rád azokat a negatív tapasztalásokat, de vannak dolgok, amik sokkal, de sokkal fontosabbak a Szellemed, az Isteniséged számára, mint a bolond, ostoba emberi bohóckodásaid, nevetséges dolgaid, és a kontrollálásra, az élvezetekre, a személyiséged megőrzésére és a túlélésre vonatkozó kétségbeesett kísérleteid.

Az nem számít! A Szellem mindenképpen túl fogja élni, mivel nem létezik halál. Jeshua ezt bebizonyította a kereszten. Nincs halál. Nem azért halt meg, hogy vezekeljen a bűneitekért! Nem értetek és a bűneitekért halt meg. Hát, ez elég nyomorúságos! Egoisztikus azt gondolni, hogy Jeshua érted halt meg. Jeshua eljutott egy pontra – és ő egy kollektív tudat volt, tehát ez egy kicsit más – de eljutott egy pontra, ahol is azt mondta, hogy „Halászni fogok. Kereszteződni fogok. Nem érdekel, élek-e vagy meghalok. Belefáradtam már abba, hogy emberként a saját börtönömben sínylődjek, belefáradtam már magamba, belefáradtam már abba, hogy ez a kettő mindig távol van egymástól. Megint együtt akarok lenni!” Bumm! Kereszteződtek. Ó, keresztet említettem volna? (nevetés, ahogy Adamus egy keresztet formál az ujjaival) Keresztet mondtam volna?!

Egybeolvadtak. A Menny és a Föld egyé vált. Az isteni és az emberi hullámforma végül összetalálkozott.

Tehát akkor Jeshua meghalt a kereszten? Nem! Életre kelt a kereszten! A fizikai test nem jelentett semmit. Ő is tudta ezt, a „kereszt” ponton. Apropos – ezt a kereszt szimbólumot több száz évvel később szedték elő a hipnózis egy formájaként, a szenvedés jelképeként. – „A bűneitekért halt meg.” – Én nem hiszem. Nem hiszem. Senki sem halhat meg a te bűneidért. Mert a kereszt eredetileg azt a metszéspontot, kereszteződési pontot jelentette – a kereszt az összeolvadás, összejövétel – és csak később kezdték a szenvedéssel, a fájdalommal, a büntudattal és a kontrollal társítani.

Tehát drága barátaim, Jeshua felébredt a kereszten, és abban a szent pillanatban elengedte a fizikai testét – amit egyébként 2000 évvel ezelőtt nem lehetett másképpen megtenni. De ma ezt már nem kell így tennetek. Elengedte a fizikai testét, és valóban életre kelt! És boldogan ment Mária Magdolnához. Voltak közös gyermekeik, annak ellenére, hogy Jeshuának nem volt fizikai teste. Gyönyörűséges gyermekeik voltak. Igen, akkor is szexelhetsz, ha nincs fizikai tested. Ez nagyon is igaz. Sőt, néha úgy jobb is a szex. (Lindára néz) Na, nem mindig. Nem mindig. (nagy nevetés) Nem mindig.

LINDA. Te egy zseni vagy.

ADAMUS: Tehát drága Shaumbra, sok dolgot átvettünk ma. Tényleg idő van. Továbbra is folytassuk a terroristákkal való munkát – illetve ne dolgozzunk velük, hanem legyünk ezeknek a terroristáknak a jelenlétében. Ma sok anyagot átvettünk. Rengeteget. Következő összejövételünk alkalmával többet fogunk arról beszélni, hogy igazából mi is történik ezzel a gömbbel, ezzel a növekvő, kiterjedő, táguló énnel, amikor is elérsz a kereszteződés pontjához. De addig is, hallgassátok meg újra vagy olvassátok el újra ezt a Shoudot, mert egy jó részed távol volt egy kiterjedt állapotban, de most már hozd vissza ezt erre a szintre azért, hogy újra meghallgatód vagy újraolvasod ezt a Shoudot.

És ahogy erről már beszéltünk, bele fogunk lépni a tapasztalásba. Valami újba és másba! Nem

mindenkinek fog ez tetszeni, ha hiszitek, ha nem. El sem tudom képzelni, hogy ennek mi az oka, de nem mindenkinek fog ez tetszeni. Nem mindenki számára lesz ez kellemes és ízletes, akik a spirituális utat járják, és ez rendjén van. Ez nem kötelező. Mi itt olyan dolgokról beszélünk, amik nagyon különböznek a régi hiedelmektől, az eltérő hiedelmektől. Ettől azok nem jók vagy rosszak, de tudjátok, amikor réges-régen összegyűltünk, azt mondtuk, hogy „Fel fogunk fedezni egy pár igazán érdekes területet!” – De minél inkább felfedezzük ezt az Új Területet, annál inkább arra jövünk rá, hogy ez mindössze egyszerű alapigazság, egyszerű józan ész.

Tehát miközben folytatjátok az életeteket, ne feledjétek: nem kell aggódnotok, nem kell, hogy kétségeitek legyenek! Minden jól van a Teremtés egészében!

Ezért Vagyok, Aki Vagyok – Adamus – a ti szolgálatotokra. (a közösség tapsol)

A fotók Dave Schemel munkái – daveschemelphoto@q.com

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő: Debreczeni Ildikó – d.ildikoo@gmail.com